

Leise tönt die Abendglocke - hohe Version - Blatt 1

Achter in het stille klooster - für Club + Zweireiher

Text und Melodie um 1870
bearb: Jacoba Janssen 2017

3/4 Takt

(3) (4)	~	5	(3)	~	~	(3)	~	~
3	4	4	3	4	4	3	4	4

(2) (3)	~	(2) (3)	(3) (4)	~	~	(3) (4)	~	~	~	~	(4)	~	(4)	
3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4	5	6	7

(4) (6)	~	~	~	~	(2) (3)	(2) (3)	~	(3) (4)	(3) (4)	~	~	~	~	~
3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4

(4) (6)	~	(4) (6)	(4) (6)	~	~	(4) (7)	~	~	~	~	~	(3) (4)	~	(4) (7)
3	4	4	3	4	4	5	6	6	5	6	6	3	4	4

(4) (7)	~	~	(4) (6)	~	~	~	~	~	(3) (4)	~	(3)	(4) (6)	~	~
5	6	6	3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4

~	~	(3) (4)	(2) (3)	~	(3) (4)	(3) (4)	~	~	~	~	~	(4) (6)	~	(4) (6)
3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4

Leise tönt die Abendglocke - hohe Version - Blatt 2
 Achter in het stille klooster -

④	~	~	④	~	~	~	~	~	③	~	④	④	~	~
⑥	~	~	7	~	~	~	~	~	④	~	7	7	~	~
3	4	4	5	6	6	5	6	6	3	4	4	5	6	6

④	~	~	~	~	~	③	~	③	②	~	~	~	~	②
6	~	~	~	~	~	④	~	③	④	~	~	~	~	③
3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4

②	~	②	③	~	~	~	~	~
③	~	③	③	~	~	~	~	~
3	4	4	3	4	4	3/4	~~~~~	~~~~~

④	~	~	④	~	~	~	~	~
⑥	~	⑦	⑥	~	~	~	~	~
3	4	4	3	4	4	3/4	~~~~~	~~~~~

Bei der letzten Strophe mit diesen Takten beenden

Leise tönt die Abendglocke

Leise tönt die Abendglocke,

Die Natur, sie geht zur Ruh!

|: Vöglein singen Abschiedslieder,
Sonne sank nach Westen zu. :|

2. In dem Kloster lag ein Krieger,
Schwer verwundet in der Schlacht,

|: Beide Bein sind abgeschossen
Und ein Arm, in jener Nacht. :|

3. Durch das Kloster wandelt leise
Eine Nonn' in schwarzer Tracht,

|: Betet für den armen Krieger,
Der verwundet in der Schlacht. :|

4. Horch, was klopft jetzt an die Pforte?

Ein alt Mütterlein tritt ein:

|: Spricht: »Mein Sohn liegt hier verwundet,
Möcht gern seine Pfleg'rin sein.« :|

5. »Arme Mutter«, spricht die Nonne,

»Euer Sohn, der lebt nicht mehr,

|: Eben hat er ausgelitten,
Seine Leiden war'n zu schwer.« :|

6. Und die Mutter tritt ans Bette,

Zieht das Leichentuch herab -

|: Einen Schrei, und sie sank nieder.
Gräber, grabt für zwei ein Grab. :|

Ergänzung:

Beide Beine abgeschossen und dazu die rechte
Hand, womit er so treu gefochten für sein teures
Vaterland.

Achter in het stille Klooster

Muzikdichter: onbekend

Woorddichter : onbekend

Datering : 1870

Ned. vertaling : Jack Lenny (ca. 1900)

Het lied is een vertaling uit het Duits: 'Leise tönt die Abendglocke'

Achter in het stille klooster

Zachtjes klinkt het avondklokje,
Alles keert ter ruste neer,
Vogelen zingen treurige liederen,
't Zonlicht daalt in 't westen neer.

Achter in het stille klooster
Zusters in hun zwarte dracht,
Zij verplegen daar de lijdens
Die gewond zijn aangebracht.

Beide deuren staan wijd open
En een zuster treedt daarin
Met een jong'ling in haar armen
Die nooit weer ten strijde ging.

Beide benen afgeschoten
En daarbij een rechterhand,
Want hij had zo trouw gestreden
Voor zijn eer en vaderland.

Aan de deur van 't stille klooster
Klopt een droeve moeder aan:
Ligt mijn zoon hier zwaargewond soms,
'k Zou zo gaarne tot hem gaan.

Arme moeder, sprak de zuster,
Uwe zoon, hij leeft niet meer,
Al zijn lijden-is geleden,
Stierf voor vaderland en eer.

Bij het ziekbed aangekomen
Nam zij 't witte doodskleed af,
En in tranen stort zij neder:
Delf voor hem en mij een graf!

Op het kerkhof ligt begraven
Ene moeder en haar zoon,
En nu strijden zij voor eeuwig,
Ja voor eeuwig voor Gods troon.